

Udtørring og tørholdelse af murværket

-

Tidsskrifter

Architekten, 8. jan. 1916

1916

UDTØRRING OG TØRHOLDELSE AF MURVÆRKET I NYBYGNINGER.

FRA Ingeniør JESS JENSEN har vi modtaget nogle Oplysninger om en af ham patenteret ny Fremgangsmaade til Udtørring og Tørholdelse af Murværk i Nybygninger.

Systemet kan karakteriseres som et selvvirkende Aandedrætssystem for en Bygnings Ydermur. Vindtrykket repræsenterer Lungens Drivkraft og til Luftvejene svarer Frisklufskanaler, der anbringes paa de Steder, hvor de skadelige Vædske særlig samle sig i Murværket.

Princippet er følgende: i Murværket udspares eller indbygges en eller flere snævre langsløbende vandrette Luftkanaler (Drænstreng), hvis Hulrum paa passende Steder ved smaa Tværkanaler (Aandehuller) er forbundet med den Muren omgivende Luft paa en saadan Måde, at Vindtrykket til Stadighed vil fremkalde en lille Luftstrøm gennem Drænstrengen fra de Aandehuller, der vende mod Vinden, til dem, der ligger i Læ for den. Luftstrømmens Tørringsevne for-

øges under Bygningens Brug sædvanlig ved, at Luften i Strengen opvarmes noget af Murværket, hvis Overvarme om Sommeren skyldes Solen og om Vinteren Bygningens Varmeapparat.

Saasnart et enkelt Murskifte er anbragt ovenpaa en Drænstreng, begynder straks dennes udtørrende Virksomhed paa Murværket, saa at hele Bygningens Opførelsestid udnyttes i Udtørringens Tjeneste. Dette Forhold fremskynder tillige Mørtelens Hærdning, da denne ikke kan begynde, førend Fugtighedsgraden er sænket under en vis Procent. Systemets ovenfor nævnte Evne til at udnytte Solens Varme vil ogsaa komme til Nytte ved Udtørringen og særlig for Bygninger, der opføres om Sommeren.

Drænstrengens Tværsnitsareal behøver sædvanlig ikke at være større end Hulrummet i en almindelig hul Mursten, saa at en Drænstreng f. Eks. kan indbygges i en Mur ved at anvende hule Mursten i et Løberskifte, hvortil da i Ydermur vælges det næstyderste Løberskifte. De hule Sten i Løberskiftet skal lægges klods op ad hinanden uden Mørtel i Stødfugen.

To eller flere Drænstrengene i forskellig Højde kunne samles til en enkelt Række Aandehuller, idet de forbindes med smaa vertikale Kanaler (Aandekanaler) med et Tværsnitsareal som et Halvstenskvaadrat. Drænstrengene, der ligger under Terrænhøjde, maa altid udmunde i saadanne Aandekanaler.

Aandehullerne er heller ikke ret store. Et Aandehul som et Halvstenskvaadrat er saaledes tilstrækkeligt til 3 Drænstrengene af hule Mursten, naar det dækkes af et let Støbejernsgitter, der ikke indsnævrer Aabningen formeget.

Drænstrengenes Antal kan begrænses til 1 Streng for hvert af de 2 vandrette Isolationslag, hvormed Ydermuren i en Bygning beskyttes mod Grundfugtighed. En Drænstreng for hver Etage vil dog jævnlig være formaalstjenlig og særlig vil en Streng for Stueetagen gøre god Nytte.

Til Rum, hvor der kun behøves en lille, men stadig Luftfornyelse og derfor kun smaa Ventilationskanaler, kan Ydermurens Drænsystem med Fordel sammenarbejdes med Ventilationen paa en saadan Maade, at de gensidig forøge hinandens Nytte, idet da en anden særlig Friskluftstilførsel spares, medens til Gengæld Appellen i Ventilationens Aftræksrør bidrager til at forøge Luftstrømmen gennem Drænstrengen.

Systemet er med Bygningskommissionens Tilladelse anvendt paa det nye Marinehospital, hvor det har vist sig effektivt. Malerarbejdet kunde saaledes paabegyndes langt tidligere ved Ydermure, hvor Systemet var anvendt, end paa Skillerum, og paa elektriske Anlæg, der ellers er meget følsomme overfor Fugtighed, har man ikke her følt saadanne Ulemper. Bekostningen androg 875 Kr., hvilket ikke kan siges at være meget i Forhold til det øvrige Murerarbejde, der beløb sig til 129,625 Kr. Bygningsteknisk set har Anvendelsen ikke beredt nogen Vanskeligheder.